

„...új kihívást jelent, hogy merre haladjon mezőgazdaságunk. Meggyőződésem szerint ez az út nem lehet más, mint az elektronika, a csúcstechnika, a minőség, az ökológia és a jövedelmező gazdálkodás harmóniájának megteremtése.”

(Gyórfy Béla)

A nagy termés nyomában...

Kedves NÉV!

A évek fordulót tekintve nincs valami nagy hézag az előző év befejezése és az új kezdése között. Persze, gondolhatjuk, hogy mint bármi egyéb, ez sincs mindenkinél ugyanúgy!

Ez a viszonylag rövid intervallum, amíg az előző év utolsó, a 0-ik és a következő év első másodperce között eltelik, arra jó, hogy az ember teker egyet a nyakán és a múltból hirtelen a jövőbe néz. Ha az ókori filozófusok időfelfogását tekintenénk, akkor a következő három nulláról kellene gondolkodnunk: 1. a múlt, ami **már** nincs; 2. a jövő, ami **még** nincs, 3. A jelen, ami viszont **éppen elmúlt**.

Mi ezt a dolgot egy kicsit másképp fogjuk fel. Igaz, nem teljesen függetlenül a filozófusoktól és a fizikusoktól. Mi tagadás, mi sem filozófusok, sem fizikusok nem vagyunk, de még matematikusok sem, csupán agronómusok. Mint ilyenek, kénytelenek vagyunk a folyamatos jelenben gondolkodni, amely a megvalósult múltból a

kényszerűen megvalósuló jövő felé halad, s az út tagadhatatlanul göröngyös!

Szóval, mindegy, hogy mit csinálunk, "... tehát vagyunk"!

Nem tudom mit szólna hozzá a jó öreg Descartes a "cogito ergo sum"-jával, amikor mi pontosn tudjuk, hogy akkor is vagyunk amikor nem gondolkodunk, illetve egyáltalán nem biztos, hogy gondolkodunk akkor, amikor vagyunk!

Javaslom, a további fejtegetések helyett olvassuk el a legutóbbi "[Hírek](#)" bejegyzést!

Kiadja: A Magyar Kukorica Klub Egyesület; Felelős szerkesztő: dr. Szieberth Dénes

[Facebook](#)

Erre az email címre kérjük, ne válaszoljon!

Ezt a Hírlevelet Ön azért kapta, mert regisztrált a Magyar Kukorica Klub Egyesület honlapján, és bejelölte, hogy szeretne hírleveleket kapni.